

Prezident zcela popřel svá slova ohledně udělování milosti

Těžko hledám přijatelné vysvětlení pro rozhodnutí prezidenta Miloše Zemana udělit milost Jiřímu Kajínkovi právě teď.

Přeci, pokud pan prezident měl pocit, že Kajínek má dostat milost, proč tak neučinil již dříve? Co se v případě objevilo za tuto dobu nového, že najednou měl prezident nutkání takto rozhodnout? O ničem nevím. Když k tomu přidáme, že M. Zeman opakovaně prohlašoval, že milosti bude udělovat maximálně ze zdravotních důvodů, tak nyní popírá sám sebe. Dokonce zmínil, že v případech vrahů by to vůbec neučinil. Proto to nyní působí účelově, možná jako snaha odvést pozornost od jiných vlastních nestandardních kroků.

Případ dvojnásobné vraždy vzbuzoval ve společnosti vášně již celá léta a někteří lidé jsou přesvědčeni o jeho nevině. Nicméně soudy o něm rozhodovaly opakovaně, hlavně snaha o revizi odsouzení na doživotí byla mnohokrát odmítnuta u všech možných typů soudů, včetně Nejvyššího a Ústavního. Trestní spis měl 10 000 stran, vypovídalo 56 svědků a 10 soudních znalců. Doufám, že prezident si uvědomuje, že svým rozhodnutím přebírá odpovědnost i za potenciální nebezpečí, které propuštěním Kajínka může nastat. Zvláště, když ještě vezmeme v potaz výčet kriminálních aktivit, kterých se Kajínek dopustil před posledním odsouzením za dvojnásobnou vraždu.

Dle veřejných zdrojů měl Jiří Kajínek první problémy se zákonem pro majetkovou trestnou činnost už jako nezletilý v roce 1974. Ve vězení byl poprvé v roce 1982 za vloupání do chat. V roce 1985 byl opět odsouzen za bytové krádeže, nedovolené ozbrojování a útok na veřejného činitele, protože při zatýkání zranil pěsmi dva policisty a třetího shodil ze schodů. V únoru roku 1990 byl propuštěn, nikoli na amnestii, kterou vyhlásil Václav Havel, ale na vyhovění žádosti o prominutí zbytku trestu. V téže roce ovšem byl znovu odsouzen, tentokrát na 11 let, za loupežné přepadení policisty se zbraní v ruce a krádež jejich vozu.

Akt milosrdenství ze strany prezidenta je jistě legitimní nástroj, ale tentokrát vzbuzuje opravdu rozporuplný dojem. Zeman si vybral nejznámější případ vězně, a to s jasným načasováním, nehledě na své předešlé výroky, kdy kupříkladu ještě minulý rok říkal, že Kajínkovi milost neudělí. Doufáme, že toto rozhodnutí neohrozí bezpečnost žádného našeho občana.

Ing. Miloslava Vostrá, poslankyně Parlamentu ČR a místopředsdkyně poslaneckého klubu KSČM a kandidátka pro podzimní volby

Pietní akty k 72. výročí osvobození naší republiky

Dne 5. května v 10.30 hodin se na Kladenském hřbitově sešli členové KSČM, členky LKŽ a další spoluobčané, aby uctili památku sovětských vojáků, kteří položili své životy při osvobozování naší vlasti a tím také přispěli, že již 72 let žijí občané naší země v míru. Kytici rudých květů se stuhami s nápisem „OV KSČM Kladno – Nezapomínáme“ na hrob Rudoarmějců položila poslankyně P ČR s. Miloslava Vostrá v doprovodu předsdkyně OV KSČM Kladno s. Evy Vlčkové a předsdy MěR KSČM Kladno s. Ladislava Nyše. Účastníky pietního aktu přivítala s. Vlčková, ve svém projevu se také zmínila o zkraslování našich dějin, kdy zejména mladým lidem a školákům jsou předkládána falešná fakta z minulých let a o osvobozování naší vlasti. Přítomní hlubokou poklonou poděkovali za velkou obět, kterou sovětské vojáky naší vlasti přinesli. Delegation ss.Vostrá, Vlčková a Nyš poté ještě položila věneček na hrob sovětských vojáků na hřbitově v Kladně – Vrapicích.

V sobotu 6. května se delegace z OV KSČM Kladno a LKŽ Kladno zúčastnila pietního aktu v Terezíně, který byl pod patronací KV KSČM Ústí nad Labem, OV KSČM Litoměřice a MěR KSČM Terezín. Mezi hosty byl předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip, hejtman Ústeckého kraje Oldřich Bubeníček, předsdkyně RR LKŽ Květa Šlahůnková, europoslanec Jaromír Kohlíček, poslanci Miloslava Vostrá, místopředsdkyně poslaneckého klubu KSČM, Stanislav Grospič, předseda Středočeského KV KSČM a OSČMS a Josef Šenfeld, zastupitelé spřátelených velvyslanectví a další vzácní hosté. Za zvuku smutečního pochodu přítomné delegace a hosté pokládali věnce a kytice ke společným hrobům. Soudruh Filip ve svém úvodním vystoupení vzpomínal na utrpení vězňů nejen z řad Čechů a Slováků, ale i jiných národností, kteří v nelidských podmínkách a ze zvlé nacistů, dozorců tábora, byli mučeni a ponižováni. Hlavní projev měla poslankyně PS s. Aulická - Jírovcová. Hodně lidí zde bylo popraveno nebo zemřelo z důvodu nemoci. Na závěr pietního aktu na národním hřbitově členky LKŽ za zvuku Smetanovy Vltavy položily květiny k jednotlivým hrobům.

V posledních dnech války, kdy již byla podepsána kapitulace, bylo na popravišti v Malé pevnosti zastřeleno čtyřicet mužů a čtyři ženy. Malý průvod, vedený s. Šenfeldem přešel do malé pevnosti. Kytičku k památníku položil předseda ÚV KSČM s. Filip, poslankyně P ČR s. Vostrá a věneček z rudých květů za OV KSČM Kladno položili s. Vlčková a Nyš. Josef Šenfeld ve svém projevu připomněl oběti vězňů a bolest jejich rodin.

V den osvobození 9. května jsme si u sochy Rudoarmějce v Kladně Kročehlavech připomněli 72. výročí ukončení druhé světové války. Pietního aktu se zúčastnili členové OV a MěR KSČM a členky LKŽ Kladno, aby uctili památku padlých sovětských vojáků a všech, kteří se účastnili bojů proti fašistickému Německu a konce války se již nedočkali. Věneček z rudých květů k soše položila poslankyně parlamentu ČR s. Miloslava Vostrá v doprovodu s. Ladislava Nyše, předsdy MěR KSČM Kladno a s. Ladislavy Šimkové, členky LKŽ. Pietního aktu se zúčastnili i členové Spolku pro zachování odkazu českého odboje s předsdkyní Gabrielou Havlíkovou, která společně s vojákem Hradní stráže položila také k soše věnec. Přítomni byli i zástupci České obce legionářské. Předsdkyně OV KSČM přivítala přítomné hosty a náměstka primátora města Kladna soudruha Vladimíra Mouchu. Zazněla Československá a Ruská hymna. Poté předseda MěR KSČM s. Nyš ve svém vystoupení poděkoval sovětským vojákům za osvobození naší vlasti, abychom již 72 let mohli žít v míru. Varoval před jednáním některých států, zejména USA a Severní Koree, které podporují válečné konflikty například v zemích Blízkého východu. V závěru přítomným poděkoval za účast na tomto pietním aktu. M. Můstlová, foto Nyš

Chceme čisté Kladno.

Dne 6.5.2017 klub zastupitelů Statutárního města Kladna za KSČM pořádal tradiční akci - "Chceme čisté Kladno".

Tentokrát se nás sešlo jenom devět - Luboš Kreibich, Václav Švenkr, Zuzana Plochová, Martin Houb, Ladislava Šimková s dětmi, a také náměstek primátora města Kladna Ing. Vladimír Moucha a radní města Kladna Roman Král. Termín se upravoval celkem třikrát, ale různé akce a pietní květnové akty jiný termín neumožnili. I tento den byl pietní akt KSČM v Terezíně, kam pravidelně jezdí početná delegace z Kladna.

Ač se nás sešlo tak málo práce byla velmi efektivní. V devíti lidech jsme nasbírali 21 pytlů odpadu (loni v 20-ti lidech 36 pytlů). A proč v lese za hřístem Kablo směrem ke krematoriu? Chtěli jsme po loňském úklidu vidět, zda si lidé váží naší práce a toho, že mají v ulicích a okolí města čisto. Bohužel k našemu překvapení bylo odpadu o poznání více. Snad obyvatelé Kladna a jeho okolí jednou pochopí.

Světový mír

Světový mír je v nedohlednu? Jsem již na tomto světě celou velkou řádku let. Jako pětiletý jsem zažil konec té strašné druhé světové války. Jako devatenáctiletý jsem dvacet osm měsíců cránil světový mír. Podle některých dnešních zblblíků na té nesprávné frontě, jako voják československé lidové armády, začleněné do Varšavské smlouvy. A světový mír je opět, ba možno říci, stále v nedohlednu. Valčí se porůznu, jak si to derigují USA. O riziku vypuknutí velkého ozbrojeného konfliktu se v současnosti mluví a píše až nepříjemně často. Vynořují se stále nová ohniska válečných konfrontací a nikdo se neodvážá tipovat, které země a regiony k nim přibudou v příštích dnech či měsících. A tak tedy pro generaci, ke které patřím i já, která prožila polovinu života v době „studené války“, to znamená nepříjemné rozčarování. Bralo se jaksi za dané, že zbrojení a všelijaké hrozby použití síly jsou doprovodem soužití dvou odlišných společenských a ekonomických modelů. Někteří politici ale i obyčejní občané byli úplně šílení radostí, když se tady ten „východní blok“ zhroutil. Na dohled již viděli vládu pravdy, lásky a tudíž i trvalý mír na celém světě. Dnes tedy zřejmě udáje všichni v globálním kapitalismu a s mírem je to čím dál složitější. Investice do zbrojení lámou historické rekordy, vývoj nových zbraní pokračuje milovými kroky, cihodní obchodníci se zbraněmi dosahují snad ještě vyšších zisků než mafiánské gangy kupující s drogami. V době, kdy nejistota vládne na všech „frontách“, máme snad jedinou jistotu. I když bude ze Sýrie vyhnán Bašá Asad, i když bude „preventivně“ vyboradována Severní Korea, i když Kyjev obnoví kontrolu nad východem Ukrajiny, vynoří se noví nepřátelé. Podle diktátu „četníka světa“, tedy USA. Bude třeba ještě rychleji zbrojit, vést nové krvavé války s ušlechtilým heslem „za svět bezpečnější“. Vcelku pochumný obraz našťestí rozjaňuje zábavné chování České republiky. V roli předvoje pravdy a lásky jsme různé zlikvidovali vlastní i Slovenský zbrojařský průmysl. Naši spojenci nás za to velice pochválili a promptně přijali výrobu a prodej zbraní sami. Nyní jsme tlačeni k tomu, abychom zvyšovali výdaje na svoji obranu. To znamená, že máme v cizině drazé nakupovat to, co jsme předtím vyváželi. Pokud by se to někomu snad nelíbilo, pak riskuje, že nahrává silám zla. Hlavní hrozba pro světový mír je Americká obranná strategie. Světový mír je tak opravdu v nedohlednu. K. Cafourek

Pietní akt v Kroměříži k 72. výročí osvobození

Nikdy nezapomeňte, jak lehce jste svobodu ztratili a jak těžce a za cenu velkého úsilí a velkých obětí našeho a zejména sovětského lidu jsme ji dobývali zpět.

Ludvík Svoboda

Alexander Nikolajevič Budajev, atašé Ruské federace Sergej Vladimirovič Mitjajev a další hosté.

Na hrob prezidenta ČSSR (1968-1975), velitele 1. československého armádního sboru na Východní frontě armádního generála Ludvíka Svobody položili věnce zástupci přítomných delegací (předseda Národní Rady Klubu českého pohraničí – JUDr. Rudolf Peltan, Slovanský národní výbor, Klub výsadkových veteránů Prostějov, zástupci Českého svazu bojovníků za svobodu, zástupci Československé obce legionářské, Klub společenských věd - sekce regionálních dějin a další.) Pak následovaly projevy jednotlivých hostů, které byly odměněny štědrým potleskem. Celou akci hudebně doprovázel armádní sbor, který nám na závěr umožnil za vztýčených praporů a salutujících veteránů vyslechnout hymnu ruské federace, Slovenskou národní hymnu a nakonec hymnu Československa.

„Bylo mi ctí poklonit se dnes v Kroměříži památce armádního generála Ludvíka Svobody, jednoho z našich prezidentů. Měla jsem příležitost pozdravit také dceru pana generála Zoe Svobodovou - Klusákovou,“ poznamenávám. Neboť hrdinové kteří zahynuli v boji za osvobození Československa, si zaslouží náš obdiv a úctu. Jejich činy musíme připomínat zejména mladé generaci, která vyrůstá v mírových podmínkách a lžích, předkládaných dnešní pravocouvnou společností. Vůbec si nedokáže představit, jaké neštěstí přináší válka.

Na závěr se naše delegace odebrala k pomníku padlých hrdinů v obci Břest. Uctili jsme padlé minutou ticha a vzhledem k tomu, že již nebylo kapelníků Československou hymnu jsme zazpívali vlastními hlasy. L. Šimková

KSČM a redakce SVOBODY
vás zvou na fotbalový

Zelená je tráva,
fotbal, to je hra ...

Turnaj VÍTĚZSTVÍ

pro mladší žáky

bod patronací poslankyně PČR

Miloslavy VOSTRÉ

a SK Kročehlavy

Nikdy nevelty šerky tak krásné ...

sobota 27. května 2017

na hřišti FK Kablo Kladno Kročehlavy

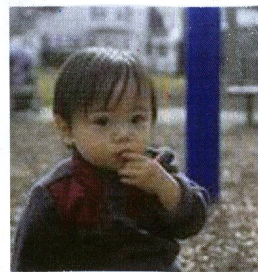
Americké putování i do Mexika (13)

První, co nás ráno napadlo, byl **Pacifický oceán**. Jedeme zkusit, jaká je voda a splnit si další klukovský sen. Paměťliv rad jsem nechal v motelu pasu, co kdyby mi ho na pláži někdo vzal. Silnice číslo 101 vede jak na Stříbrnou kosu, tak také směrem do Mexika. Značení žadné, auta v několika pruzích, podařilo se nám nechtěně minout poslední výjezd na silnici „Five North“. Řidič Karel se mamě pokouší probojovat doprava, takže mjíjme i poslední „Utturn“ – obrátku ve tvaru U. Z auta se bojím za jízdy vyskočit, a pětiproudá feka aut nás žene do **Mexika**. Bez pasu, bez jakékoliv kontroly. Když už jsme tam, projedeme si prvé velké město za hranicemi, **Tijuano**. Raději nezastavovat, dodržovat předpisy, už vůbec si netroufáme vystoupit a auto nechat bez dozoru. Na zpáteční cestě na hranicích policie nic nedá na feči o zapomenutém pasu. Zpět se každá osoba důkladně prověřuje. Tak jsem byl zatčen a spolu s několika dalšími „podezřelými individui“ internován. Jen na hodinu, jen co se Karel stačí vrátit z hotelu s mým pasem. Ze srdce mi spadl obrovský kámen, pokuta by moji peněženku už zcela zruinovala. Auto jsme nechali na parkovišti a do Tijuany jsme zamířili co by pěší turisté.

Rozdíl mezi USA je markantní, zejména v čistotě. Stále musíme odmítat taxíky a různé pouliční prodavače, z bazaru a prodejních stánků se raději stahujeme do klidové rekreační zóny. Neochutnat pravou mexickou tequilu by bylo trestuhodné. Pak už toho máme dost a hledáme složitě cestu zpět na přechod. Pod mostem popíjí parta kluků kolem zrezivělého amerického bouráku, muzika na plné pecky. Skoro se bojíme kolem projít. Jestli nám před přechodem nenastrčílo pod nos aspoň 50 dětí kelimek na drobné, tak jich bylo ještě víc. Vysvětlit, že nejsme američtí pracháči se prostě nedá.

Na **Pacifik Ocean** došlo až druhý den. To už jsme lépe znali dopravních poměrů, bez problémů jsme na **Stříbrnou kosu** trefili. Asi 15 km dlouhá pláž, kde se jezdí auty. Skoro žadní lidé, po městském hemžení až zázrak. Voda mělce klesá, sto metrů od pobřežní čary prudký zlom a dosti velké vlny. Široko daleko jediná vstupující do vody. Teplota je stejná, na jakou jsme bývali zvyklí na Baltu, takže nám nevdá. Užili jsme si to, jen co nás sluníčko zahřálo, hned zase zpět do největší vody světa. Autem pokračujeme na **poloostrov Coronado**. Tam už je velmi živo. O koupání zájem nepatrný, lidé spíš sportují, běhají, hrají různé míčové hry. Je příjemné, po přepočtu 25°C tepla. Postojíme, obcházejme uctivé hotel Coronado, který se chlubi, že tam spaly všechny korunovační hlavy, prezidenti a nejnámější filmoví herci a modelky. Znáte ho zvenku určité z filmu „Někdo to rád horké“. Možná i zevnitř, pokud filmaři netočili Merylin, Josefínu a Geraldínu někde jinde. Vše jednou končí. Musíme tedy opustit „Drahocenný šperk na jihu západním kraji slunečného pásu Ameriky“, (jak praví průvodce.) S výjimkou asi 10 mil neobydlených kopců projíždíme na sever hustě zalidněnou krajčinou podél pobřeží, co město, to pojem. La Jola, Del Mar, San Capistrano Beach, Santa Anna a už jsme v megaměstě Los Angeles. Anaheim a konečně Fullerton, naše poslední americké útočiště v hotelu Holiday Inn. P. Hruban

Zveme malé i velké na „sportovní“ oslavu

Dne dětí 31. května 2017

na hřišti FK Kablo

Kladno Kročehlavy

středa - od 16,00 hodin

pod záštitou OV, MČR KSČM a LKŽ

Lidé bděte a věřte Albertu Einsteinovi

Eva Dolejšová

Výši IQ A Einsteina jistě nemůže nikdo zpochybňovat, a proto komu jinému věřit, než vysoce myslícímu člověku s rozhledem a navíc přímo žijícímu v USA. Jak zhodnotil stav USA, země, v níž žil a objevil zákon relativity? Citace: „**Americký národ je výborným příkladem národa, který přešel od barbarství k dekadenci, aniž by poznal civilizaci.**“ /Civilizaci patrně A Einstein nespasťoval v množství nahromaděných osobních majetků, ale ve výši národního intelektu./

A Einstein věděl o čem mluví. Věděl, že barbarské osobní kořistění velkých mamonů ještě nikdy nikoho neudělalo moudrým a empatickým, ba právě naopak. Potom se nabízí otázka: Je barbarský národ USA, v současné dekadenci mravního úpadku, který káže i nadále svoji vizi kořistění, s nutností zbrojit a vést války, tím pravým národem, impériem, které má vládnout celému světu?

Oligarchové, harpagoni, sluníčkáři, „pražská kavárna“, lidé sice bohatí peněží barbarsky ukořistěnými, leč chudí intelektem, naprosto oproštěni od tolik světu potřebné empatie se domnívají, že právě USA mají být pány světa. Dnešním bohatým, kořistnickým barbarům-oligarchům bez intelektu a empatie tento stav světa vyhovuje. Nevadí jim stále akční války, rozpoutávané USA, většinou chudoba lidí, migrace, globální oteplování, v důsledku barbarské oligarchie. Vidí jej jako relativně správný. Oni v nadsopřebně, privilegovaně bohatí a ostatní v existenční nouzi, bidě.

A Einstein také prohlásil: „**Stát je tu pro lidi, a ne lidi pro stát.**“ Dnes jsou tu apatické státy pouze pro politiky a pro bohaté oligarchy, avšak většina prostých lidí je jaksi státně bezprizorných. Empatický, socialistický stát světlým intelektem tu byl pro všechny lidi.

A ještě jednou moudrý A Einstein: „**Jenom život, který žijeme pro — ostatní, — stojí za to.**“ Pro koho žijí dnešní barbarské oligarchové, naše intelektem impotentní, jalová, separatistická, sametová, „pražská kavárna“? Žijí lidsky, empaticky pro ostatní lidi a nebo žijí barbarsky v mravním úpadku pro sebe a svoje velké osobní peníze? Jaký má potom jejich sobecký, ubohý život cenu, jaký smysl? Kde je dnes v celosvětovém kapitalismu etika, svědomí, intelekt a empatie člověka k člověku? Jaký má dnes život lidí smysl, žije-li se v kapitalistickém úpadku rozumu, bez soucit, žije-li se jen pro peníze, kde není místo pro člověka, pro pravdu ani pro lásku?

Jsme vůbec ještě lidé? Relativně ano, avšak začínáme se podobat robotům na vydělávání peněz a také Pentagonem naprogramovaným válečným robotům ... Aby tomu tak nebylo, pak je třeba věřit moudřejšímu A Einsteinovi, jeho objevu a poznání o stavu země USA. Nevěřit USA v mravním úpadku. Ještě je čas se vzpamatovat a vymánit se z tohoto sebedestrukčního vlivu, který na nás váleční barbaři USA mají.

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256,

E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: http://kladno.kscm.cz,

MÍČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí